

det er aldeles umuligt at bruge det eller sige, hvad Meningen vil blive af det, der staar i Hærløven § 93, at Chefen for Officerskolen føres i det Baaben eller Korps, hvortil han henhører, ud over Tallet af de for samme fastsatte Befalingsmænd. Den Bestemmelse har den Betydning, at naar man, som det nu er Tilfældet, har taget en af Rytteriets Stabsofficerer til Chef for Officerskolen, saa bliver der udnævnt en anden Stabsofficer i hans Sted til Tjeneste ved Baabnet, og han staar ud over Tallet, saaledes at altsaa Rytteriet, medens det nu har 9, for Eftertiden faar 10 Oberster. Nu siger Folketingets Forslag, at til denne § 93 skal der søjes et nyt Stykke, jaalydende: „Naar en Officer, uden samtidig at blive afstediget, fratræder Posten som Chef for Officerskolen, kan han, saa længe der ikke er nogen ledig Plads for ham i hans Baaben, føres som overtallig i dette, dog saaledes, at det for Hæren fastsatte Antal Befalingsmænd af de forskellige Grader ikke derved overskrides.“ Naar nu dette Stykke søjes ind i § 93, staar der paa den ene Side, at der skal i det nu foreliggende Tilfælde være 10 Stabsofficerer i Rytteriet. Paa den anden Side, da man jo maa erindre, at den afsaaede Stabschef staar overtallig ved Jørgenkorpsen, staar der i det næste Stykke, at man ikke maa besætte den Plads ved Rytteriet, der bliver vakant ved at man har taget Skolechefen derra. Det er aldeles umuligt for nogen enten i dette Ting eller det andet Ting eller overhovedet nogetsteds at sige, hvorledes nogen Minister skal anvende denne Bestemmelse i det Tilfælde, som netop ligger for. Det er aldeles klart, at det er umuligt at forene de to Bestemmelser i den nuværende Situation. Det er det, der er klart i Sagen, men det er noget mere ogsaa det eneste. Saaledes som Forhørdene nu stille sig, og saaledes som Forslaget nu ligger for — lille og ikke af nogen væsentlig Betydning eller Interesse — har Udvalget forenet sig om at indstille til Tinget simpelt hen at forkaste det og lade det blive ved de nuværende Forhold, som ikke frembyde Banfærligheder eller Tvivl af nogen nævneværdig Art. Jeg tillader mig saaledes at indstille Lovforslaget til Forkastelse.

Det. Hansen. Naar jeg og et andet Medlem fra denne Side af Salen have været med til at foreslaa, at Lovforslaget forkastes, er det dels af de Grunde, den ærede Ordfører har anført, at Vedtægelsen af det Lovforslag, som blev vedtaget i Folketinget, vilde føre til uløselige, indre Modsigelser i Hærløvens § 93, og dels ogsaa, fordi

det, man egentlig tilsigtede at afværge, nemlig den forøgede Gage, som paabyrdes Statskassen som Følge af Oberst Tobiesens Afgang som Chef for Officerskolen — hvilken Afgang sker i Dag eller i Morgen — ikke vilde kunne afværges, med mindre man blev enig om en Redaktion. Men da Forholdene paa den anden Side ere saa forviklede, have alle Udvalgets Medlemmer maattet komme til Erkendelse af, at Tiden ikke tillod inden i Morgen at blive enig om en fælles Indstilling, og at saa Tingene til at vedtage en saadan Indstilling. Vi maa altsaa finde os i den Situation, som indtræder derved, at Oberst Tobiesen træder af og selvfølgelig er berettiget til at faa sin Gage af Statskassen, og at Hærløven altsaa for saa vidt bliver staaende uforandret. Jeg tror nu heller ikke, at der er noget forløbet derved. Hærløven er vistnok i og for sig ganske god; den eneste Uklarhed var jo den, hvorvidt en Chef for Officerskolen nødvendigvis skal gaa af paa selve Taaarsdagen, eller om der kunde gives et Tillæg af et halvt eller helt Aar, nemlig indtil vedkommende Skolekursus ophørte. Det Spørgsmaal ligger imidlertid slet ikke for. Finder man, at der er en Nødvendighed for at klare den Tvivl, der maatte være, vil der være Tid nok for Regeringen og Rigsdagen til at komme ud over de Banfærligheder. Jeg tror for Resten ikke, at der i og for sig kunde være nogen Tvivl, og begge de ærede Krigsministre, baade den virkelige Krigsminister og den fungerende, have jo egentlig ogsaa udtalt sig for, at den Fortolkning, i Kraft af hvilken Oberst Tobiesen blev siddende som Chef for Officerskolen til den Dag i Dag, var urigtig. Den ærede Ordfører (Steffensen) udtalte ved første Behandling af Lovforslaget, at den anden Fortolkning vilde vist være nok saa berettiget, det tror jeg ganske vist, at den ikke er, men Spørgsmaalet har altsaa ikke længere nogen Interesse, som Situationen er. Det eneste, som der kunde være Tale om, var at drage de ærede Ministre til Ansvar for Rigsretten for den Overskridelse, der har fundet Sted, men det antager jeg ikke er Folketingets Mening, og i hvert Tilfælde er det et Spørgsmaal, som ikke ligger for i dette Øjeblik.

Den fungerende Krigsminister (Ravn): Ja, jeg har flere Gange tidligere haft Lejlighed til at udtale, at jeg var meget lidt tilfreds med den Tilføjelse til Hærløvens § 93, som findes i Folketingets Afattelse af det foreliggende Lovforslag, og som Følge deraf kan jeg ikke have noget imod, at det